

VI TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 3Mo 13:1-2.45-46)

Lugemine kolmandast Moosese raamatust:

Issand rääkis Moosese ja Aaroniga ning ütles: “Kui inimese ihunahal on muhk, lööve või valge laik ja tekib kahtlus, et see on pidalitõbi, siis tuleb see inimene viia preester Aaroni või mõne tema preestrist poja juurde. Ja pidalitõbine, kelle haigus on nähtavaks saanud, kandku lõhkirebitud rõivaid, tema juuksed olgu lahti ja nägu kuni silmini kaetud. Ja tema peab kogu aeg hüüdma: “Roojane! Roojane!” Niikaua kui tema keha katab lööve, jääb ta roojaseks. Ja kuni ta on roojane, peab ta elama väljaspool leeri üksinda.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 32:1-2. 5. 10b-11 R:7)

R: Issand, Sina oled mu pelgupaik.

Õnnis on see, kelle ülekohus on andeks antud
ja kelle süü kinni kaetud.

Õnnis on inimene, kelle pattu Issand ei arva süüks
ja kelle südames ei ole kavalust.

R:

Ma tunnistasin sulle üles oma patu,
ega varjanud sinu eest oma süüd.

Ja ma ütlesin: “Issandale ma tunnistan oma üleastumised!”

Aga sina andsid mulle andeks mu süü.

R:

Kes loodab Issanda peale,
seda ümbritseb heldus.

Rõõmustage ja rõkake Issandas, teie õiged!

Kõik, kes te olete siirad südameilt, hõisake!

R:

(Teine lugemine 1Ko 10:31- 11,1)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, kui te sööte, joote või teete midagi muud, siis tehke seda Jumala auks. Ärge olge komistuseks ei juutidele ega kreeklastele ega Jumala kirikule. Ka mina püüan alati kõigile vastu tulla, otsimata omakasu, vaid kõikide kasu, et nemadki võiksid pääseda. Võtke siis minust eeskujuga, nii nagu mina olen Kristusest eeskujuga võtnud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 17:17)

Halleluuja. Issand, Sinu Sõna on tõde.

Pühitse meid oma tõe läbi. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 1:40-45)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesuse juurde üks pidalitõbine. Ja pidalitõbine heitis maha tema ette ja palus: “Kui sa vaid tahaksid, saaksin mina pidalitõvest lahti!” Ja Jeesusel hakkast temast hale ja ta sirutas oma käe, puudutas teda ning ütles: “Mina tahan, saa puhtaks!” Ja sedamaid lahkus temast pidalitõbi ja ta sai puhtaks.

Aga Jeesus saatis ta kohe minema ning pani talle südamele: “Vaata, et sa ei räägi sellest kellelegi, vaid mine, näita ennast preestritele ja too ohver oma puhtakssaamise eest, nii nagu Mooses on oma käsuga neile tunnistuseks seadnud!” Aga tema läks ja kuulutas sellest igal pool nii, et Jeesus ei saanud enam minna ühtegi linna, vaid pidi jääma inimtühja paika. Ometi tuldi kõikjalt tema juurde. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, paljud piiblist pärit imetervistamise lood tekitavad omamoodi vaakumitunde. Kui me loeme, et kellelegi on sündinud ime, siis küsime alateadlikult, kui palju on selles reeglit ja kui palju juhust või erandit? Jeesus tegi sageli haigeid terveks, kuid väga harva selgub, kes olid need inimesed ja millega olid nad nii suure armu ära teeninud. Või mille poolest olid teised haiged halvemad, et nemad oma vaevadest ei pääsenud? See tähendab, kas tegi Jeesus imesid inimestele, kes olid osutunud kuidagi selle väärilisteks, või valis ta tervistamiseks välja juhuslikud isikud, et tunnustähtede tegemise läbi veenda pealtnägijaid tema jumalikus meelevallas, nii et temasse hakataks uskuma ja et sõnum selleks leviks?

Kõige rohkem huvitaks meid muidugi, mida peaksime tegema meie ise, et me saaksime terveks oma haigustest, või mis veel parem ja veel suurem ime – kui me ei jääkski haigeiks. Aga midagi paremat kui vooruslik ja tervislik elu ei ole selleks puhuks vist võimalik välja mõelda. Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, tänane evangeelium jätab meid paraku üsna kahevahele: miks hakkas Jeesusel hale just sellest pidalitõbisest? Kas ainult sellepärast, et too võttis julguse kokku ning sõandas tulla ja küsida? Kahjuks ei saa me teada, kui suurt eneseületamist see pidalitõbiselt nõudis. Mõnedele meist tundub abi küsimine sõna otseses mõttes võimatu ülesandena, teised tunnevad end haledust näideldes aga nagu kala vees ja piidlevad veel silmanurgastki, et kas ikka mõjus? Nad ei solvu, kui neile ära öeldakse, uskudes kõnekäändu, et küsija suu peale ei lööda, see tähendab: neil pole midagi kaotada isegi siis, kui nad nõuavad lausa pealetükkivalt.

Kuid võibolla suudame sellest pidalitõbisest ja tema loost leida siiski ka õpetliku külje, lähtuvalt sellest, mis edasi juhtus. Tegelikult andis Jeesus talle üpris võimatu ülesande: “Vaata, et sa ei räägi sellest kellelegi, vaid mine, näita ennast preestritele ja too ohver oma puhtakssaamise eest, nii nagu Mooses on oma käsuga neile tunnistuseks seadnud!”

Ilmselt oleks igal isikul olnud raske oma terveksaamist varjata, kui kogu ümbruskond oli teda seni tundnud kui pidalitõbist. Inimestele lähenedes oli ta ju pikka aega pidanud käituma nii, nagu Moosese seaduses kirjas seisib: “Pidalitõbisel, kellel on nakatus, olgu rebitud riided, lahtised juuksed, aga habe peidetud, ja ta peab hüüdma: “Roojane! Roojane!” Niikaua kui tal on lööve, olgu ta roojane; ta on roojane, ta elagu üksinda, ta eluase olgu väljaspool leeri!” 3Ms 13:45-46.

Millel aga põhines vajadus näidata end nakatumise korral preestritele? Ilmselt olid ohvripreestrid vanas Iisraelis kui mitte kõige pädevam, siis vähmalt kõige operatiivsem amet karantiine organiseerima. Iga nahale ilmuv lööve pole ju tingimata pidalitõbi, ning sel juhul pole tarvis kedagi kohe tähtajatult isoleerida. Samuti on pidalitõve ehk leepa esimene staadium nn indetermineeritud vorm, milles nahale ilmuvad valged pigmendilaigud, ning 75% nendest juhtudest paranevad veel iseenesest. Kui süveneda Moosese seaduse teksti, oli pidalitõbiste puhtaks kuulutamine preestrite poolt mõeldud pigem just selliste juhtude tarvis. Kui aga haigus ei taganenud, vaid läks süvenedes üle üheks pidalitõve kolmest kroonilisest vormist, siis hakkasid kehtima ranged piirangud, sest selle haiguse nakkavus oli teada.

Kaugelearenenud pidalitõbe neil päevil veel ravida ei osatud ja sellest ei terveneta ka spontaanselt. Seetõttu sattus vaene terveks saanud pidalitõbine vihma käest räästa alla. Kui inimene oli juba pikka

aega käinud ringi ja hüüdnud lähenejatele, et ta on roojane, siis mõjus tema äkiline paranemine sensatsioonina. Jeesus oli käskinud tal vaikida, kuid kogu ümbruskonna huvi oli seda tungivam, sest pidalitõve käes raskesti kannatavaid lähedasi oli kõigil. Nii ta siis ilmselt üldsuse surve all viimaks murduski ja astus üle Jeesuse keelust. Kuid ega teinegi võimalus polnud parem: oma tervistaja käsu täitmiseks oleks ta pidanud küsimise korral sisuliselt andma valetunnistust; see aga oleks olnud eksimine ühe vastu Jumala kümnest käsust. Võime seega ainult oletada, kui palju rõõmu tegi talle pidalitõvest terveks saamine, aga kui palju kannatas ta seejuures südamevalu, et ta oma heategija käsust ei suutnud kinni pidada.

Armsad õed ja vennad, kui meile saab osaks midagi head, siis peame alati mõtlema ka kõikidele kõrvalmõjudele, mis sellega võivad kaasneda, ning missugust hinda me selle eest maksma peame. Sest on täiesti võimalik, et ühe probleemi lahendamisega saame kaasa teise, mida võib vahel olla veel raskem kanda, mis asendab lihtsa kehalise kannatuse keerulise hingepiinaga. Kahjuks pole mõlemast korruga vabaneda alati võimalik. Aamen.